Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

filiū dr̄: ⁊ filio n̄ n̄ alicē patris.

cū filio dicat ego ⁊ pat̄ unū
sum. unde ds pat̄ ⁊ unde ds filio
⁊ tam simul utrūq; n̄ duos; unde
ds. Qd cōi fēe in mutuis cēsis in ad
opuonē filiū ⁊ uocant cohēnub̄ ⁊
una fides. una spes. ⁊ una caritas.
ut ecclēsia ascor unū ⁊ anima una
in dm̄. Hoc pcipue cogit intelligi
unā candēq; patris ⁊ filii natām si
na dicēdū ē distans. ut pat̄ ⁊ filio
q̄ unū s. ⁊ inseparabīl unū s. ⁊ sēpi
tne unū s. n̄ duo dicis; unde ds. Illi. n.
hoies p consortiū ⁊ cōmunionē
uni ad dēq; natūē q̄ omes hoies unum
cant. ⁊ si aliqn̄ secdm diuīsitates uo
luntatū ⁊ sentētiarū ⁊ opinionū mo
rūq; dissimilitudines n̄ cant unū.
cēt aū plene p̄fectēq; unū cū p̄ūn
tū fūt ad cū finē ut sit ds omia
in omib̄. Ds aū pat̄ ⁊ filio ⁊ ūbū
⁊ ds ap̄ dm̄. semp̄ atq; ineffabilit̄
unū s. Ut n̄ magis n̄ duo dicis; unde
ds. Homines aū min̄ intelligūt
q̄d ppt̄ q̄d dicāt. potūt nolunt
hīre sentētias. ⁊ sēpūs n̄ diligūt
sententias cū arripiunt defīnionē
cui q; opinionis ⁊ ab ea t̄ nunquāt
difficile deflectunt. dū docti atq;
sapientes magis putari quā cēcū
piscunt. ea q̄ ppt̄ formā serui dicta
s̄ uolunt trāsferre ad formā dī. ⁊
rursus q̄ dicta s̄ ut ad se invicē p̄sone.
referant. uolunt noia esse natūē
atq; substantiē. fides aū nra ē patris
⁊ filii ⁊ spīs scī unū dm̄ ēdē ⁊ ēsi
ū. n̄ ea tam cū q̄ filio ē patris dicē. nec
cū q̄ pat̄ ē filii. n̄ ea cū q̄ spīs pat̄is ⁊
filii ē. aut patris aut filii nuncupa
ri. His cōi appellationib̄ hoc signi
ficāt q̄d ad se invicē referunt. n̄ ip
sa substantia q̄ unū s. Ha ⁊ pat̄ cū
dr̄ n̄ n̄ alicui [illegible] intelligūt. ⁊ secdm
id q̄d ad aliq̄d referūt spiramus ali
cui ⁊ spirans. utq; spīs spiransē.
Hon autē ista corpalit̄ sentiunt. nec
usitato m̄ intelligunt. indo. q̄ po
tens est facēe sicē apls dicē. sup̄ q̄ pa
m̄ aut intelligim̄. Si aū facēe q̄ mō
magis ⁊ Ha hoc nom̄ q̄d spēdr̄ n̄
secdm id q̄d referūt ad aliq̄d. s; secdm
id q̄d aliq̄ natā significāt. omis in
corporīta, spēe insēpūs appellāt.
Ut n̄ n̄ tamū pat̄ ⁊ filio ⁊ spīū scō.
s; omī rationali creātūē ⁊ animē hoc
uocabulū congruit. Ut n̄ dns dicē. spē
ē ds. ⁊ ido q̄ adorant dm̄ in spīū ⁊
unā ut oportet adorant. Scriptū ē ⁊
q̄ fac angelos suos spēe. Dictū ē ⁊ de
hoib̄ q̄ b̄d a quo cāro s. ⁊ spēe ambu
lans ⁊ n̄ reuīens. Et apls aut. Hemo
scit q̄d agat̄ in hoie. n̄ spēe hois q̄ in
ipso ē. Hē sēpūs ē. Quis scit, spēe filii ⁊
hominū ascēdat ipse sursū. ⁊ spēe
pecoris si descēdat ipse deorsū in
tra. Dicūt eā in sēpūs secdm q̄ nda
distinctionē in ipsa una uni hois
anima. Unde apls dicē. Et intūg spē
ui ⁊ aia ⁊ corp̄ indicē dm̄ nr̄i ihu
ē scrutā. Hē alio loco. Si ora uo lin
gua spēe ms orat. mens aū mea in
fructuosa ē. Qd q̄ ē. orabo spīū ora
bo ⁊ mēte. Ipo aū q̄d ā m̄ dicāt spē
scs secdm q̄d referūt ad patrē ⁊ filiū.
q̄d ea spēe scs sūt. Hon secdm substan
tiā quā sēm dictū ē spēe ē ds. ⁊
pat̄ spēe ē. ⁊ filio. ⁊ ipse spēe scs. nec
tam tres s; unus spēe. sicē n̄ ts dis;
unde ds. Qd miraris. Tamū ualet